

[Minister Lise Østergaard]

manitære og uddannelsesmæssige projekter til fordel for nødlidende befolkningsgrupper i og fra Namibia. Organisationen bistår således bl. a. et stort antal namibiske flygtninge i Angola, Botswana, Zambia og Tanzania. Dette arbejde støttes med varer og tjenesteydelser af bl. a. FNs højkommissær for flygtninge, FNs Udviklingsprogram (UNDP), Verdenssundhedsorganisationen (WHO), Verdensfødevarerprogrammet (WFP) samt af den svenske og hollandske regering.

Den danske humanitære støtte til namibiske statsborgere, der siden 1972 er kanaliseret gennem SWAPO i form af varer og tjenesteydelser, er fortrinsvis blevet ydet til organisationens bistandsprogrammer for namibiske flygtninge i de til Namibia tilstødende lande. Et afgørende hensyn i forbindelse med ydelsen af dansk bistand gennem SWAPO er, at organisationen er anerkendt af Organisationen for afrikansk Enhed (OAU). Finansudvalget har tiltrådt den danske støtte, der er ydet gennem organisationen.

Til *fiskeriministeren* (8/6 78) af:

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

»Kan ministeren forklare, hvordan ministerens svar af 16. maj på mit spørgsmål af 9. maj angående de norske licenser harmonerer med de seneste dages udtalelser i pressen, hvoraf det tydeligt fremgår, at det stadig væk er Storbritannien, der hindrer Norge i at afsende de tildelte 475 industrifiskerilicenser til Danmark?«

(Spm. nr. 842).

Begrundelse.

Ministeren sluttede sit svar af 16. maj med følgende: »Jeg kan således ikke bekræfte, at der er tale om nogen hindring for en snarlig udstedelse af licenserne.«

I sit svar nævner ministeren ligeledes, at Danmark vil få samtlige 475 licenser, samt at udstedelsen meget snart vil kunne finde sted.

Nu er der atter gået næsten 1 måned, og der er endnu ikke tildelt danske industritrawlere nævnte licenser.

I Dansk Fiskeri Tidende af 7. juni d. å. refereres der følgende fra generalforsamlingen i Ringkøbing:

»Men da man nåede til en drøftelse i Bruxelles, viste det sig, at Storbritannien kædede

licensudstedelsen sammen med den uafklarede situation om fordelingen af fangstrettighederne i nordnorske farvande, og på denne baggrund har Storbritannien hidtil nægtet at medvirke til den formelle anmodning fra EF-Kommissionen, der skal til, for at Norge kan afsende de industrilicenser, som allerede er under forberedelse til danske fiskere i fiskeridirektoratet i Bergen. Vi har fra dansk side indtrængende henstillet til Storbritannien at opgive denne negative holdning, som er en grov chikane.«

Da jeg fik svaret midt i maj måned, må ministeren have vidst ovennævnte, hvorfor svaret kun kan tolkes som givet mod bedre vidende.

Det er derfor for dårligt, at jeg som folketingsmand får ét svar, samtidig med at ministeren fortæller fiskerne noget andet på deres årlige generalforsamling.

Jeg må gentage den del af min begrundelse af 9. maj, hvor jeg slutter:

Fiskerne kan ikke leve med denne politik og må snarest have et svar.

Det er også for sent, om licenserne tildes, når pågældende industrifiskerisæson i de norske farvande er ovre om ganske få måneder.

Dette er stadig aktuelt.

Besvarelse (20/6 78):

Fiskeriministeren (Svend Jakobsen):

På det tidspunkt, da jeg afgav mit svar af 16. maj 1978, forelå følgende melding fra forhandlingerne i Bruxelles:

»Kommissionen nævnte, at man ved konsultationerne med Norge havde fået 475 licenser, og at man gik ud fra, at disse nu kunne tildeles det medlemsland, som var det eneste, der traditionelt havde deltaget i dette fiskeri. Alle var enige heri, idet Storbritannien uden principielt at ønske nogen andel af licenserne dog måtte tage et venteforbehold, så længe man ikke havde konsulteret London.«

Der var således intet, der indicerede, at Storbritanniens blokering af tredjelandsaftalerne ville skabe nogen hindring for en snarlig udstedelse af de pågældende licenser.

Efter afgivelsen af mit svar til spørgeren opstod en ny situation i Bruxelles, idet Storbritannien meddelte, at man nu ville sammenkoble licensudstedelsen med en løsning